

Νοέμβριος 2021
έτος 480
άρ. φύλ. 751

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Τνα σωφρόνως και δικαίως και εϋσεβῶς ζήσωμεν”

Γραφεΐα:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Φθινοπωρινή Συνεστίαση

Κυριακή 14 Νοεμβρίου και ώρα
13:30 μ.μ.

Αΐθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3,
Όμοιοια, β' όρ.

Τό καλομαγειρεμένο φαγητό, τό δωρεάν κρασί και τὰ αναψυκτικά, τὰ παραδοσιακά άσματα από τήν χορωδία μας και ή καλή διάθεση θά δημιουργήσουν ένα οικογενειακό κοινοβιακό πνεύμα πού θά μάς βοηθήσει να άντιμετωπίσουμε τήν δυσμενή γύρω μας κατάσταση και θά μάς προετοιμάσει για τήν νηστεία των Χριστουγέννων.

Παρακαλούμε τούς ενδιαφερομένους να δηλώσουν τήν συμμετοχή των μέχρι τήν Παρασκευή, 12 Νοεμβρίου, τό έσπέρας στα τηλέφωνα: 210-5230948, 6987353063.

Θά τηρηθούν όλα τὰ απαραίτητα μέτρα προστασίας.

σημ.: Έάν βεβαίως άπαγορευτούν τελείως οί συγκεντρώσεις, ή εκδήλωση θά άναβληθί.

Σας περιμένουμε.

Οί δραστηριότητες των Έπαλξεων

Συνεχίζονται και έφέτος οί μορφωτικές δραστηριότητες των Έπαλξεων. Κάθε Σάββατο βράδυ, στις 6:30 μ.μ., στην κεντρική μας αίθουσα, Ζήνωνος 3, β' όρ, πραγματοποιούνται μορφωτικές όμιλίες και πρόβα χορωδίας και καθημερινά παρέχονται δωρεάν ώφέλιμες γνώσεις. Τό πρόγραμμα βεβαίως ρυθμίζεται κάθε φορά σύμφωνα με τὰ επιβαλλόμενα μέτρα.

Έπίσης, συνεχίζονται οί μορφωτικές εκπομπές από τούς δύο συνεργαζόμενους διαδικτυακούς σταθμούς με κανονικό πρόγραμμα κάθε βράδυ, ώρα 8:00 μ.μ., επίσης κάθε Σάββατο και ώρα 5:00μ.μ. με έκπομπή για τήν ελληνική γλώσσα. Τis υπόλοιπες ώρες μεταδίδονται ήχογραφημένες εκπομπές με ενδιαφέροντα θέματα.

Παρακαλούνται οί αγαπητοί μας αναγνώστες και οί ΐδιοι να τis παρακολουθούν αλλά και να συστήσουν στον κύκλο των να συντονίζονται στις διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitoisagiois.radio12345.com>.

Οί Έπαλξεις Αιγάλεω

Οί όμιλίες και οί λοιπές δραστηριότητες των Έπαλξεων Αιγάλεω συνεχίζονται στην αίθουσά των «Μαρία Μαγδαληνή», Αναγεννήσεως 9, πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος Αιγάλεω, με κεντρική όμιλία και ιερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ και ώρα 7:00 μ.μ.

Πληροφορίες στο τηλ.: 210 5982573, υπεύθυνη κ. Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρός-θεολόγος.

Προσπαδοϋμε, δέν ματαιοπονοϋμε!

Με τήν βοήθεια του Θεού, αγαπητοί μας αναγνώστες, έορτάσαμε τήν 81^η επέτειο τής άλησμόνητης εκείνης ήμέρας, τής 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, κατά τήν όποία σύσσωμο τό ελληνικό έθνος βροντοφώναξε τό ήχηρό εκείνο «Όχι» στις έπεκτατικές αξιώσεις του ιταμού δυνάστου τής γειτονικής μας χώρας, του λιλιπούτειου Ναπολέοντος, του παράφρονος Μουσολίνι.

Πρωτίστως εύχαριστήσαμε, για μιá φορά άκόμη, τήν Μεγαλόχαρη, τήν γλυκειά μας Παναγία, πού βοήθησε τούς ήρωικούς προγόνους μας, ώστε με τis μεγάλες θυσίες αλλά και τὰ ήρωικά άνδραγαθήματα να άναχαιτίσουν τον ύπουλο εισβολέα και να ματαιώσουν τὰ παράλογα σχέδια

του, προς κατάπληξη όλων, φίλων και έχθρών.

Έάν λάβουμε μάλιστα ύπ' όψιν μας τό γενικό πνεύμα τής ήττοπάθειας πού επικρατούσε τήν έποχή εκείνη σε όλους τούς λαούς, έξ αίτίας τής συνεχούς προσελάσεως των δυνάμεων του Άξονος, τότε θά εκτιμήσωμε δεόντως τήν με-

γάλη σημασία τής πρώτης νίκης του έλευθέρου κόσμου, πού έσπασε τό άήττητο των παραφρόνων δυναστών και έχάρισε τήν έλπίδα στους καταδυναστευομένους λαούς. Αυτή όμως ή νίκη στοιχίσε τόσες ταλαιπωρίες, τόσες θυσίες, τόσα δεινά και τόσους θανάτους στην μικρή μας πατρίδα, ιδιαίτε-

Συνέχεια στή σελ. 2

Πορίσματα τής συσκέψεως για τήν Έλληνική γλώσσα

Κατά τήν σύσκεψη τής 17^{ης} Οκτωβρίου 2021 για τήν ένότητα τής ελληνικής γλώσσας και τήν καλύτερη προσέγγιση τής «κοινής των Έλλήνων γλώσσας», μετά από τis εισηγήσεις, τis παρεμβάσεις, τis προτάσεις και τis συζητήσεις έξήχθησαν τὰ παρακάτω πορίσματα:

α) Η ελληνική γλώσσα, κατά τήν μακραίωνη πορεία της και παρά τis όποιες επιδράσεις από τὰ γειτνιαζόντα γλωσσικά ιδιώματα και τis τόσες ταλαιπωρίες του ελληνικού λαού, διέθετε πάντοτε έσωτερική ένότητα.

β) Η ένότητα αυτή διερράγη με τis αυθαίρετες έπεμβάσεις των κομματικών ύπευθύνων. Η όμαλή εξέλιξη τής γλώσσας διεκόπη όχι μόνον με τήν κατάργηση του πολυτονικού (και μάλιστα τής δασείας) αλλά κυρίως με τήν άπάλειψη τής δοτικής, τήν κατάργηση τής διακρίσεως μεταξϋ ένεργητικής και παθητικής φωνής, όριστικής και ύποτακτικής έγκλίσεως, επιθέτων και επιρρημάτων και τής τρίτης κλίσεως των όνομάτων.

γ) Οί άλλαγές αυτές έχουν επιφέρει μεγάλη σύγχυση όχι μόνον στους Έλληνες μαθητές αλλά και στους ξένους σπουδαστές, οί όποιοι έραστές όντες τής σοφίας και δημοκρατικής ζωής και πολιτείας των αρχαίων Έλλήνων και των Πατέρων τής Ορθοδοξίας μαθαίνουν ελληνικά, ώστε μαζί με τό όσιον, τό άληθές και τό δίκαιον να άπολαμβάνουν καλύτερα τό κάλλος τής μελίρρυτης και άρμονικής ελληνικής γλώσσας. Με τis αυθαίρετες όμως άλλαγές των πολιτικών μας και οί Έλληνες μαθητές και οί ξένοι σπουδαστές θεωρούν πλέον ότι πρόκειται περι δύο ή περισσοτέρων ελληνικών γλωσσών και όχι περι διαφορετικών μορφών τής ενιαίας γλώσσας.

Συνέχεια στή σελ. 3

Η «τραγική» εύτυχία

Του Κωνσταντίνου Γανωτή, φιλολόγου- συγγραφέως

Όλες οί προσπάθειες του σύγχρονου άστού να άπολαύσει τήν πολυπόθητη εύτυχία συνιστούν μιá μεγάλη τραγωδία. Η λέξη πού ξεστομίσαμε, ή τραγωδία, μάς θυμίζει ότι και στην αρχαία Ελλάδα οί ποιητές μας τέτοια παράστησαν τήν προσπάθεια του αρχαίου ανθρώπου να εύτυχίσει. Πλούτος και έξουσία ήταν τό ιστορικό ιδανικό όλης τής ανθρωπότητας προ Χριστού, από τό μυθικά άκόμα χρόνια.

Ο τραγικός Εϋριπίδης μάς μαρτυρεί σ' ένα χορικό στις Βάκχες του : «Τί τό σοφόν ή τί τό κάλλιον παρά θεών γέρας έν βροτοίς ή χειρ' ύπερ κορυφάς των έχθρών κρείσσω κατέχεις;» (Ποιό είναι τό σοφόν και ποιό τό ωραιότερο δώρο άνάμεσα στους ανθρώπους παρά

Συνέχεια στή σελ. 4

Έλλην λόγος και Λόγος του Θεού

Μέρος Α*

«Έν αρχή ήν ο Λόγος». Έτσι ξεκινάει τό Ευαγγέλιο Του Ο Ιωάννης, και συνεχίζει: «και ο Λόγος ήν προς τον Θεον και Θεός ήν ο Λόγος». Κάποτε όμως στην ιστορία τής ανθρωπότητας «ο Λόγος σάρξ έγένετο», ο Θεός Λόγος κατέβηκε στην γη, έγινε άνθρωπος, για να συναπαντηθί και να επικοινωνήσθ με τον όμοίό του.

Από τήν άλλη, ο άνθρωπος, μην λησμονώ-

Συνέχεια στή σελ. 4

Προσπαδούμε, δὲν ματαιοπονούμε!

Συνέχεια από τή σελ.1

πως κατά και μετά την εισβολή στην χώρα μας των βαρβαρικών δυνάμεων του άλλου παράφρο- νος δυνάστου, του Άδόλφου Χίτλερ.

Ακριβώς αυτές τις μεγάλες απώλειες σε αν- θρώπινο δυναμικό και σε οικονομικά μεγέθη έχουντες ύπ' όψιν των άρκετοι συμπολίτες μας αλλά και πολίτες άλλων λαών διερωτώνται συ- χνά: «Έφ' όσον ξέρομε ότι οι δυνάμεις του κακού, τὰ έκμεταλλευτικά κυκλώματα και οι πάσης φύσεως μυστικές οργανώσεις είναι τόσο ισχυρές, διαθέτουν τόσες δυνάμεις και κατέ- χουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές τής γής, γιατί οι φτωχοί και αδύνατοι, έμεις, να προ- βάλλωμε αντίσταση και να θυσιαζώμαστε, άφου ό τι θέλουν οι μεγάλοι, αυτό τελικά θά γίνει;» «Άξίζει τόν κόπο;». Οι έκμεταλλευτές και οι δυνάστες, άκόμη και άν κάποτε νικώνται, πά- ντα βρίσκουν τρόπο να επικρατούν. Αυτό δὲν έγινε και κατά τόν Β' παγκόσμιο πόλεμο, όταν οι χώρες του Άξονος, παρά την ήττα των, γρή- γορα αποκαταστάθησαν και σήμερα συνεχίζουν την κοσμοκρατορική των τακτική;

Τέτοιοι σκεπτικιστές πάντοτε ύπήρχαν και θά υπάρχουν. Άκόμη και στις προσπάθειες τών Έπάλξεων και άλλων άδελφών κινήσεων κά- ποιοι άντιδρούν και τις θεωρούν έκ των προτέ- ρων χαμένες και σκέτες ματαιοπονίες. Βεβαίως, ή γενική άστάθεια στην ζωή και πολιτεία αν- θρώπων και λαών δίνει τὸ δικαίωμα για τέτοιες σκέψεις και αιτιάσεις. Έάν λάβωμε όμως ύπ' όψιν μας ότι ό άνθρωπος, άπ' την ώρα που δη- μιουργήθηκε και ζει πάνω στην γή, είναι ύπο- χρεωμένος συνεχώς να προσπαθή, συνεχώς να αγωνίζεται και παρά τις αντίξοότητες και τις ενάντιες δυνάμεις συνεχώς να δημιουργή, τότε δὲν μπορούμε παρά να δεχτούμε ότι άνθρωπος σημαίνει άγώνας, όχι μόνον για επιβίωση αλλά και για αξιοπρέπεια. Άρα, ό άνθρωπος, εάν δὲν

προσπαθή, δὲν αγωνίζεται, δὲν δημιουργεί, τότε δὲν είναι άληθινός άνθρωπος, δὲν είναι πράττων, αλλά πράγμα. Τὰ πράγματα ή έστω οι παθητι- κοί άνθρωποι δὲν όρίζουν την ζωή, την τιμή, την περιουσία και την πολιτεία των, αλλά αφήνουν τούς δυνάστες και τούς έκμεταλλευτές να τούς διευθύνουν και να τούς χρησιμοποιούν.

Όσοι λοιπόν θέλουν να είναι ραγιαδες και άνέχονται να ζουν και να δρουν ως πράγματα και ως ύποζύγια, με γειά των και χαρά των. Σε- βόμεθα την ραγιαδίστικη νοοτροπία των και την δουλική των συμπεριφορά, αλλά άς μάς έπιτρέ- φουν να διαφωνίσωμε και να προτιμώμε «καλ- λίτερα μιας ώρας έλεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή»!

Την ύποτέλεια δὲν μάς την έπιτρέπουν οι Μανιάτισσες, οι Κρητικές, οι Σουλιώτισσες και όλες οι άλλες Ήπειρώτισσες και «Όκ έα ήμάς καθεύδειν τὸ του Μιλτιάδου τρόπαιον». Άλ- λωστε, οι προσπάθειές μας και οι άγώνες τών Έπάλξεων δὲν άποβλέπουν στο να αλλάξουν τόν κόσμο, άφου κανεις δὲν αλλάζει, εάν ό ίδιος δὲν θελήσει και εάν προτιμά τόν Βαραββά και όχι τόν Χριστό. Οι προσπάθειές μας άποβλέ- πουν στο να διατηρηθ ή μέσα μας τὸ ζώπυρον τής όρθόδοξου πίστεως και τής έν Χριστῶ ζωής και πολιτείας. Αυτό δὲν είναι ματαιοπονία, αυτό είναι δυνατόν να πραγματοποιηθ ή, γιατί κάθε πιστός χριστιανός «πάντα ισχύει έν τῷ ένδυ- ναμούντι Χριστῶ».

Έμπρός λοιπόν, άγαπητοί μας άναγνώστες, άς εντείνωμε τις προσπάθειές μας και παρά τις τόσες δυσκολίες, την τόση οικονομική δυσπρα- γία και την τόση άστάθεια, άς αγωνιστούμε με ένότητα και συνεργασία πρὸς άναχαίτιση του πολυπλεύρου κακού και πρὸς έπιτέλεση έρ- γων άγαθών, έργων ειρήνης, έργων δικαιοσύνης και έργων άγάπης πρὸς δόξα Θεου και σωτη- ρία όλων μας.

Β. Τσούπρας

Θερμή παράκληση

Άγαπητοί μας άναγνώστες!

Με την βοήθεια του Θεου και τις δικές σας άρωγές έχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα να **στηρίξωμε** τὸ πολύπλευρο έργο τών Έπάλξεων. Όστόσο, ανανεώνωμε και πάλι την **έκκλησή** μας για βοήθεια, διότι σαν να μην έφταναν τὰ παλαιά ρυθ- μιζόμενα χρέη, τὰ όποια λήγουν τὸν Φεβρουάριο του '22, μάς προστέθηκαν και τὰ καινούργια **ΕΝΦΙΑ** και οι **νέοι φόροι** εισοδήματος. Έπομένως, τὰ φορολογικά μας βάρη άνέρχονται πλέον σε **500 ευρώ τὸν μήνα**, χωρίς τὰ **τρέχοντα** έξοδα (έκ- δοση/άποστολή έφημερίδος, τηλέφωνα, λογαριασμοί κ.λπ.)!

Κάνουμε, λοιπόν, και πάλι **έκκληση** σε όσους έχουν **καθυ- στερημένες** όφειλές -5 έτών και άνω- να **τακτοποιήσουν** ένα τουλάχιστον μέρος, άλλωως να **διακόψωμε** την άποστολή, χω- ρίς άλλη ένόχλησή σας, ώστε να μην επιβαρύνεται ό Σύλλογος με πρόσθετα ταχυδρομικά έξοδα. Έάν βεβαίως κάποιος άνα- γνώστης έχει **οικονομικό** πρόβλημα αλλά επιθυμεί την συνέ- χιση τής άποστολής τής έφημερίδος, να μάς ενημερώσει, ώστε τὸ έξοδο να καλυφθ ή από **συνδρομή** τρίτου.

Οί πλέον **έξοικειωμένοι** με την τεχνολογία άς στέλνουν την **διεύθυνση** του ήλεκτρονικού των ταχυδρομείου στο: [epalxeis@ otenet.gr](mailto:epalxeis@otenet.gr) για **ήλεκτρονική** άποστολή τής έφημερίδος. Επίσης, στην ίδια διεύθυνση μπορείτε να μάς στείλετε τὸ σταθερό ή κινητό σας **τηλέφωνο**, για να σας ενημερώνωμε για τις δι- άφορες δραστηριότητες και έκδηλώσεις. Τέλος, στην ιστοσε- λίδα μας www.epalxeis.gr μπορείτε να ενημερώνεστε για τις έκδηλώσεις μας.

Ευέλπιστούντες στην άρωγή σας σας **ευχαριστούμε** και πάλι όλόθερμα και ευχόμεσθε κάθε **εύλογία** σε σας και στην οικογένειά σας!

Η Διοικούσα Έπιτροπή

Κλαψίγelo

Πάντας δεί κολασθῆναι
-Ίέ μου, ιέ μου, ποῦ εἶ;
-Ίδοῦ! Έγὼ πάρειμι. Κέ-
λευσον!

-Τί ποιεῖς;
-Αὐξάνομαι καὶ πληθύ-
νομαι καὶ τούς ανθρώπους
πειράζω.

-Διατί τοῦτο πράττεις;
-Διότι οὔτοι πονηρὰ κατ'
έμοῦ έμελέτησαν. Πειρῶνται
διὰ φαρμάκων καὶ έμβολίων
έμε βλάπτειν καὶ έξουθενούν.
οὐκ οἶδασιν οἱ ταλαίπωροι ότι
τὰ εκείνων φάρμακα τροφή
έμοι γίνονται.

-Άρα οἱ μὴ έμβολιασθέ-
ντες φίλοι σοι τυγχάνουσι;

-Οὐχί. Καὶ οὔτοι κινδύ-
νους μοι παρέχουσι. Καὶ τού-
τους βούλομαι κολάσαι, ότι
άνθρωποι εἰσὶ.

-Άρα πᾶς άνθρωπος, έμ-
βολιασθεῖς ή μή, έχθρός μοι
τυγχάνει. Διὸ πάντας δεί κολ-
λασθῆναι.

ή τσούχτρα

Νέοι Μητροπολίτες

Την Παρασκευή 8 Οκτωβρίου 2021, η Σύ- νοδος των Ιεραρχών της Εκκλησίας της Ελλά- δος προχώρησε στην πλήρωση 5 κενών θέσεων Ι. Μητροπόλεων.

Συγκεκριμένα εξελέγησαν:

1. Νέος Μητροπολίτης Λαγκαδά ο Αρχιμ. Πλάτων Κρικρής
2. Νέος Μητροπολίτης Καστορίας ο Αρχιμ. Καλλίνικος Γεωργάτος
3. Νέος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλ- κισίου ο Αρχιμ. Βαρθολομαῖος Αντωνίου Τρι- ανταφυλλίδης
4. Νέος Μητροπολίτης Περιστερίου ο Αρ- χιμ. Γρηγόριος Παπαθωμάς
5. Νέος Μητροπολίτης Θήρας, Αμοργού και Νήσων ο Αρχιμ. Αμφιλόχιος Ρουσακής

Ό φωτεινός επίσκοπος

Έχουν παρέλθει πάνω από έξι μήνες από την έκδημία πρὸς Κύριον του φωτεινού Σέρβου Έπι- σκόπου Άθανασίου Γιέφτιτς και τὸ άστρο του με- σουρανεῖ μαζί με τὰ άλλα όρθόδοξα άστέρια τής χώρας μας πὸν έξεδήμησαν και εκείνα. Ό π. Άθα- νάσιος ύπήρξε και καθηγητής Πανεπιστημίου και μάλιστα ήταν άπαλλαγμένος από την έσωτερική αντίθεση κατά του Έλληρισμού πὸν τρέφουν πολ- λοι Σλάβοι διανοούμενοι, άκόμα και όρθόδοξοι. Ός μαθητής του μεγάλου Σέρβου θεολόγου, πατρός Ίουστίνου Ποποβιτς, συνετέλεσε μαζί με τούς άλ- λους συμμαθητές του, όπως τὸν Μπούλοβιτς και τὸν Ράντοβιτς, στο να προαχθ ή όρθόδοξη θεολογική σκέψη στην σερβική Έκκλησία και να δημιουργηθ ή φιλικὸ πνεῦμα μεταξύ Έλλήνων και Σέρβων θεο- λόγων. Περισσότερα για τή ζωή και την δράση του πατρός Άθανασίου Γιέφτιτς υπάρχουν στο περιο- δικό «Πειραϊκή Έκκλησία», του μηνός Όκτωβρίου, για τὰ όποια συγχάριωμε τούς ύπευθύνους του.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση
«Έπάλξεις»

Έκδότης: Βασίλειος Τσούπρας,
Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

🌿 Γεραποστολικά 🌿

«Τοῡτον τον Οἶκον,
στερέωσον Κύριε»

Κατά τον μήνα Οκτώβριο, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β' επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης, της Ιεράς Μητροπόλεως Καμπάλας στην περιοχή Κυήντι, όπου ετέλεσε την κουρά της Μοναχής Θαβωρίας, την οποία όρισε προεστώσα της Μονής και της ευχήθηκε η χάρις του Αγίου Πνεύματος να την στηρίζει και να την καθοδηγεί.

Την 14η του ίδιου μηνός ετέλεσε παρουσία και άλλων αρχιερέων την ακολουθία των εγκαινίων του Καθολικού της Ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Μπουσάνα Ουγκάντας, και εν συνεχεία προεξήρχε της Πατριαρχικής Θείας Λειτουργίας. Παρόντες στην Ευχαριστιακή Σύναξη ήταν και ο Πανοσιολ. Αρχιμ. Χρυσόστομος Κουλουργιώτης, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Μαζίου Μεγάρων Αττικής, ο κληρός της Μητροπόλεως και πλήθος πιστών. Προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος ενθρόνησε ως πρώτο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής τον π. Πρόδρομο Λουμπέκα.

Τέλος, ο Μακαριώτατος, απευθυνόμενος προς τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Μαζίου, Αρχιμ. Χρυσόστομο, εξέφρασε τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη του Παλαιφάτου και Αποστολικού Θρόνου του Ευαγγελιστή Μάρκου για την εξ ολοκλήρου δωρεά που προσέφερε το μοναστήρι του π. Χρυσόστομου για την ανέγερση της Μονής στα βάθη της Αφρικής.

Πορίσματα τῆς συσκέψεως
γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

δ) Γιὰ νὰ ἀποκατασταθῆ καὶ πάλι ἡ ἐνότητα τῆς γλώσσας μας εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὅλοι οἱ σεβόμενοι τὴν ἀξία καὶ τὸν πλοῦτο τοῦ γλωσσικοῦ μας θησαυροῦ νὰ **χρησιμοποιοῦμε** στὰ γραπτὰ μας τὴν **γραμματικὴ** τῆς ἑλληνικῆς δημοτικῆς γλώσσας ποὺ ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ τὶς πρόσφατες μεταρρυθμίσεις καὶ κακοποιήσεις, μέχρις ὅτου ἢ οἱ πολιτικοὶ μας νὰ καταλάβουν τὸ ἔγκλημά των ἢ νὰ εὑρεθοῦν ἄλλοι **ἐλληνοφρονες** πολιτικοί, γιὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν τὰ πράγματα.

ε) Στὴν ἐνότητα τῆς γλώσσας μας θὰ **συμβάλλη** κατὰ πολὺ ἡ καλύτερη **προσέγγιση** καὶ μάλιστα ἡ **ἐκμάθηση** τῆς «κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας». Αὐτὴ μᾶς βοηθεῖ νὰ **κατανοοῦμε** καλύτερα τὴν ἀρχαία καὶ νὰ χρησιμοποιοῦμε

Παράδοση και Παραδόσεις

Β' μέρος

Γράφει ἡ **Μακρίνα Ῥάγκα**,
δικηγόρος, γενικὴ
γραμματέας τῶν Ἐπάλλξεων

Η καταγραφή της διδασκαλίας της Εκκλησίας άρχισε όταν η Εκκλησία εξαπλώθηκε και δεν ήταν δυνατόν πλέον να παραβρίσκονται σε κάθε τόπο οι Απόστολοι, ώστε να πιστοποιείται η αυθεντία της διδασκαλίας. Και όταν μιλούμε για Αποστόλους, οφείλουμε να εννοούμε όχι μόνο τον στενό κύκλο των δώδεκα αλλά και τον ευρύτερο των εβδομήντα, όπως και τον πρώτο πυρήνα των πρώτων χριστιανών της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και των μαθητών τους.

Η δυσκολία, λοιπόν, τεκμηρίωσης της πίστης οδήγησε στη συγγραφή των Ευαγγελίων. Σήμερα δεχόμαστε ότι πρώτος ο Μάρκος μετά το 60 μ.Χ. έγραψε Ευαγγέλιο, για να διδάξει την πίστη σε χριστιανούς εβραϊκής καταγωγής, που ζούσαν όμως εκτός Παλαιστίνης. Το κατά Μάρκον αποτέλεσε πηγή για τη συγγραφή των δύο ακόμη συνοπτικών Ευαγγελίων, που γράφτηκαν σχεδόν παράλληλα γύρω στο 70-80 μ.Χ., το κατά Λουκάν, για ελληνιστές χριστιανούς, και το κατά Ματθαίον, για πρώην Ισραηλίτες χριστιανούς. Τελευταίος έγραψε ευαγγέλιο ο Ιωάννης, γύρω στο 90 μ.Χ., και δεν ακολούθησε την πεπατημένη των άλλων τριών Ευαγγελίων, τα οποία μάλλον θεώρησε ως γνωστά, αλλά ανέπτυξε θεολογικά τα γεγονότα, προσλαμβάνοντας από την Εκκλησία τον τίτλο «Θεολόγος».

Παράλληλα, την ίδια εποχή γράφονταν και τα άλλα βιβλία, οι Επιστολές του Παύλου, με πρώτη την Προς Θεσσαλονικείς γύρω στο 50 μ.Χ., και αργότερα οι Καθολικές Επιστολές και η Αποκάλυψη του Ιωάννου. Τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης γράφτηκε περίπου το 110 η Β' επιστολή Πέτρου. Δεδομένο όμως είναι ότι ακόμη και σήμερα υπάρχει έντονη αμφισβήτηση στη χρονολόγησή της, εξ αιτίας της χρονικής απόστασης της συγγραφής της από την εποχή του μαρτυρίου του Πρωτοκροφφαίου Αποστόλου, γύρω στο 65-66 μ.Χ. Ακόμη κι αν γράφτηκε στις αρχές του 2^{ου} αιώνα, έγινε δεκτή επειδή αποτύπωνε διδασκαλίες του Πέτρου ή των μαθητών του και θεωρήθηκε ως πιστή αντιγραφή του κηρύγματος του.

σωστότερα τὴν δημοτικὴ, ἀφοῦ ὀλόκληρες φράσεις καὶ ῥήσεις ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἀπαντῶνται στὴν δημοτικὴ, ἀκόμα καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν πρόσφατη κακοποίησή της.

στ) Ἡ **ἐκμάθηση** τῆς «κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας» μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ πολλοὺς τρόπους, ὅπως:

Μὲ τὴν **χρησιμοποίηση ἀρχαίων ῥητῶν** καὶ ἀποφθεγμάτων,

Μὲ τὴν **ἀποστήθιση τῶν τροπαρίων** τῆς Ἐκκλησίας μας,

Μὲ τὴν **συγγραφή** καὶ ἔκδοση **ἐνιαίας γραμματικῆς** τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, μὲ τὴν ταυτόχρονη παράθεση τῶν ἐπιμέρους τύπων τόσο τῆς ἀρχαίας ὅσο καὶ τῆς δημοτικῆς.

Μὲ τὴν **προβολή** τῆς κοινῆς ἀπὸ τὰ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ καὶ πολιτιστικὰ δημοσιογραφικὰ μέσα καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὰ ἠλεκτρονικὰ (ραδιοφωνικὰ καὶ τηλεοπτικὰ),

Μὲ τὴν **συγκρότηση** ἐνοριακῶν κύκλων διδασκαλίας τῆς κοινῆς γλώσσας.

Η συμπερίληψή της στον κανόνα της Καινής Διαθήκης, λοιπόν, αποκαλύπτει μια βασική θεολογική αλήθεια. Ὅτι δηλαδή ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι τὸ πρῶτο μέρος τῆς Παράδοσης τῆς Εκκλησίας! Ἐτσι, Γραφή καὶ Παράδοση ταυτίζονται! Ὅσο κι αν αὐτὸ μπορεῖ νὰ σκανδαλίσει κάποιους, οφείλουμε νὰ αποδεχτοῦμε ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἔλαβε τὸ κύρος τῆς ὀχι ἀπὸ κάποια θεϊκὴ ἐντολή, οὔτε ἀπὸ κάποια ουρανοκατέβατη ἐμπνευση, ὅπως συνέβη γιὰ παράδειγμα στὸ Κοράνι. Τα βιβλία τῆς γράφτηκαν, γιὰ νὰ αποτυπωθεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία, δηλαδή ἡ Παράδοση τῆς Εκκλησίας!

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ κατὰ Λουκάν Ευαγγελίου εἶναι ἀποκαλυπτικὴ: «Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδωσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κάμοι, παρηκολουθηκόντι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνώσῃς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν». Δηλαδή, επειδὴ πολλοὶ ἐπιχείρησαν νὰ συγγράψουν μιὰ διήγηση γιὰ τὴ διδασκαλία τῶν Αποστόλων, ὁ Λουκάς κατέγραψε κι αὐτὸς μὲ ἀκρίβεια ὅ τι συνέβη, ὥστε ὁ Θεόφιλος νὰ κατέχει μὲ ἀσφάλεια ὅσα εἶχε διδαχθεῖ κατὰ τὴν κατήγησή του. Ὁ Θεόφιλος πρῶτα κατηχήθηκε καὶ ἔπειτα ἔλαβε τὸ Ευαγγέλιο ἀπὸ τὸν Λουκά. Ἄρα ὑπῆρχε ἓνα σύνολο διδασκαλιῶν ποὺ αποτελοῦσε τὸ περιεχόμενο τῆς κατήχησης πολὺ πρὶν αὐτὸ καταγραφεῖ ἀπὸ τὸν Λουκά. Αὐτὸ τὸ Σῶμα τῶν διδασκαλιῶν εἶχε παραδοθεῖ στὴν Εκκλησία ἀπὸ τοὺς ἀπ' ἀρχῆς γενόμενους αὐτόπτες καὶ ὑπηρετές τοῦ Λόγου, δηλαδή ἀπὸ τοὺς Αποστόλους, τοὺς Διακόνους, τοὺς μαθητὲς τοὺς καὶ ὄλους ὅσους εἶχαν ζήσει ἀπὸ κοντὰ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ τῆς Πρώτης Εκκλησίας.

Ἄρα τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ καταγεγραμμένη Παράδοση τῆς Εκκλησίας! Καὶ αὐτὰ σχημάτισαν τὸν Κανόνα τῆς πίστης μας ἡδὴ ἀπὸ τὸν πρῶτο αἰῶνα. Ἡ ἀνάγκη τῆς συγκρότησής του κανόνα, τῶν βιβλίων δηλαδή ποὺ θεωροῦνται ὡς αξιόπιστα καὶ θεόπνευστα, προήλθε ἀπὸ τὴν παράλληλη συγγραφή πολλῶν ἄλλων κειμένων ποὺ δὲν περιείχαν τὴν ἀλήθεια. Αὐτὰ εἶναι τὰ Ἀποκρυφα βιβλία, στα ὁποῖα τέθηκαν βαρύγδουποι τίτλοι, ὅπως Ευαγγέλια, Αποκάλυψη, Οράσεις, Επιστολές κλπ.

Μὲ τὴν **παρουσίαση** ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῶν ἀρχαίων **θεατρικῶν** ἔργων μὲ ταυτόχρονη διανομὴ στοὺς θεατὲς καὶ ἀκροατὲς ἐρμηνευτικοῦ λεξιλογίου. Θὰ μπορούσαν μάλιστα οἱ παραστάσεις αὐτὲς νὰ γίνωνται ἀπὸ μαθητὲς ἢ φοιτητὲς μὲ θέσπιση βραβείων καὶ ἐπαίνων,

Μὲ τὴν **θέσπιση** ἐπίσης **βραβείων** καὶ **ἐπαίνων** γιὰ τὴν σύνταξη στὴν «κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα» ποιημάτων, διηγημάτων καὶ ἀσμάτων πρὸς τέρψη καὶ καλλιέργεια ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν,

Μὲ τὴν **διενέργεια** ὀμιλιῶν, συσκέψεων καὶ συνεδριῶν γιὰ τὴν βαθύτερη μελέτη καὶ τὴν καλύτερη διοργάνωση τοῦ ὄλου ἐγχειρήματος.

ζ) Κοινὴ **πεποίθηση** ὄλων τῶν συμμετεχόντων εἶναι ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔχει ἀπὸ μόνη τῆς τὴν δύναμη νὰ **ζῆ** καὶ νὰ μεγαλοουργῆ καὶ νὰ βοηθᾷ τοὺς ἀνθρώπους ὀχι μόνον νὰ **συνεννοοῦνται** καλύτερα ἀλλὰ καὶ νὰ γίνωνται ἐραστές τοῦ **ὀσίου**, τοῦ **ἀληθοῦς**, τοῦ **δικαίου**, τοῦ **ὀραίου** καὶ τοῦ **φιλαδέλφου** πνεύματος.

Δραστηριότητες των Ἐπάλλξεων

Ψύσκεψη γιὰ τὴν γλῶσσα

Στις 17 Ὀκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στὶς «Ἐπάλλξεις» σύσκεψη γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἐξετάσθηκε πῶς θὰ διατηρηθῆ ἡ ἐνότητα τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας καὶ πῶς θὰ γίνῃ κατανοητὴ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ἢ κοινὴ ἑλληνικὴ, ἢ γλῶσσα δηλαδὴ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἄλλων ἠθασαυρῶν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Συμμετείχαν εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ὅπως ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνᾶκος, ὁ Κωνσταντῖνος Γανωτής, ὁ Ἀθανάσιος Κουρταλίδης, ἡ Σοφία Μπεκρῆ καὶ ἡ Μακρίνα Ράγκα-Τσοῦπρα. Παρέμβαση ἔκαναν οἱ: Μανώλης Μηλιαράκης, ἐκπρόσωπος τῆς «Χριστιανικῆς», ὁ Γεώργιος Κακῆς-Κωνσταντινάτος καὶ ὁ Βελισσάρης Γκεζερλής. Μετὰ ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις, τὶς παρεμβάσεις καὶ τὶς προτάσεις ἐψήφισαν ἐνδιαφέροντα πορίσματα, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται σὲ ἄλλη στήλη τοῦ παρόντος φύλλου.

Ἰερό Εὐχέλαιο

Τὴν 23^η Ὀκτωβρίου, μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου, ἐτελέσθη στὶς «Ἐπάλλξεις» ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἰεροῦ Εὐχελαίου ὑπὲρ ὑγείας καὶ θείας βοήθειας, πρὸς ἀντιμετώπιση παντοίων νόσων καὶ εἰδικῶς τῆς πανδημίας. Στους παρευρισκομένους διενεμήθη τὸ βιβλιαράκι τῶν «Ἐπάλλξεων» πὸν περιέχει τὴν «Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου» μετ' εἰσαγωγῆς καὶ ἐρμηνευτικοῦ λεξιλογίου.

Νὰ σημειωθῆ ὅτι οἱ «Ἐπάλλξεις» εἶχαν ζητήσει ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ γίνῃ τὴν ἡμέρα αὐτῆ τέλεση Εὐχελαίου σὲ ὅλες τὶς ἐνορίες τῆς χώρας. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ἡ ἱεροπραξία αὐτῆ θὰ πραγματοποιηθῆ στὸ προσεχές μέλλον ὑπὲρ ὑγείας ὅλων.

Ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἔπος τοῦ '40

Τὴν 28^η Ὀκτωβρίου οἱ Ἐπάλλξεις τίμησαν τὴν 81^η ἐπέτειο τοῦ ἡγήρου «Ὁχι», πὸν ἀπηθύθνε σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς στὶς ὑπερφιάλες ἀξιώσεις τοῦ ἰταλοῦ δικτάτορος. Μίλησε σχετικῶς ἡ φιλόλογος-θεολόγος Σοφία Μπεκρῆ, ἡ δὲ χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων ἀπέδωσε μετὰ ἀριστο τρόπο τὰ τραγούδια τοῦ ἁγῶνος. Κοινὴ εὐχὴ ὅλων ἦταν νὰ βοηθήσῃ ἡ Μεγαλόχαρη νὰ μὴν ξανασυμβοῦν τέτοιες ἐπικίνδυνες προσβολὲς κατὰ τῆς χώρας μας, ἀλλὰ καὶ ἂν συμβοῦν, νὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ τὶς ἀντιμετωπίσωμε, ὅπως τὸ 1940.

Οἱ ἐκπομπὲς συνεχίζονται

Οἱ ἐκπομπὲς τῶν συνεργαζομένων διαδικτυακῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, τῶν «Ἐπάλλξεων» καὶ τοῦ «Σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις», συνεχίστηκαν καὶ ὅλον τὸν Ὀκτώβριο, μετὰ ἐνδιαφέροντα θέματα. Ἐκτὸς τῶν ὁμιλιῶν μεταδόθηκαν καὶ οἱ τρεῖς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις τῶν Ἐπάλλξεων στὶς διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synp-asitoisagiois.radio12345.com>. πρὸς πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια τῶν ἀκροατῶν μας.

Ἀσημίνα Τσάμου

Διαβάστε καὶ
διαδώστε τὶς Ἐπάλλξεις

Ἡ «τραγικὴ» εὐτυχία

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

νὰ ἔχει κανεὶς τὸ χέρι δυνατότερο πάνω ἀπ' τὴν κορυφὴ τῶν ἐχθρῶν;) Καὶ ὁ ἄλλος τραγικὸς ὁ Σοφοκλῆς, σὰν νὰ ἤθελε νὰ συνηγορήσει μετὰ τοὺς «υἱοὺς τοῦ Θεοῦ», ποὺ νικῆθηκαν ἀπὸ τὰ κάλλη τῶν θυγατέρων τῶν «ἀνθρώπων», μᾶς ἔδωσε κι αὐτὸς ἕνα χορικό ποὺ ἀρχίζει κι αὐτό μετὰ: «Ἐρωσ ἀνίκατε μάχαν». Ἐἶδε ὅμως ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὴ ματαιότητα τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ διαχρονικὰ καὶ βροντοφώναξε ἐκεῖνο τὸ τολμηρὸ: «Ἴω γενεαὶ βροτῶν, ὡς ὑμᾶς ἴσας καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ» (Ἀλλοίμονο, γενιές τῶν ἀνθρώπων, πῶς [ἦ γιὰτὶ] σᾶς βλέπω καὶ σᾶς μετράω [σᾶς λογαριάζω ἢ σᾶς βαθμολογῶ] νὰ ζεῖτε ἴσα μετὰ τὸ μηδέν.)

Μέσα στὴν καρδιά τοῦ αἰῶνα, ποὺ τὸν εἶπαν χρυσοῦν αἰῶνα, ὁ ποιητὴς βλέπει ὅλες τὶς γενιές τῶν ἀνθρώπων καὶ τὶς βαθμολογεῖ νὰ ἀξίζουν ἐν ζωῇ (ὄχι μετὰ θάνατον) μ' ἕνα ὀλοστρόγγυλο μηδέν! Ὅσο γιὰ τὴν «ἀρχὴν» ὅπως ὀνομάζει ὁ Περικλῆς τὴν ἐξουσία, ὁ Σοφοκλῆς πάλι μᾶς βροντοφώναζει «ὑβρις φυτεύει τύραννον»· ἴσα-ἴσα ὅτι καυχιόταν ὁ Περικλῆς γιὰ τὴν Ἀθῆνα του. Ἡ ἐξουσία γεννιέται ἀπὸ τὴν ἀμαρτία!

Αὐτοὶ οἱ στίχοι ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἀρχαίων μας προγόνων ἀποτελοῦν τοὺς σαφέστερους ὀρισμοὺς τῆς ἀστικῆς κοινωνίας. Καὶ ὡς παράδειγμα ἐνδεικτικὸ μᾶς ἀναφέρει ὁ Περικλῆς στὸν Ἐπιτάφιό του ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὸ νὰ εἶναι τόσο πετυχημένοι ἀστικοὶ τρῶνε τὰ εἰσαγόμενα ἐξωτικὰ προϊόντα μετὰ τὴν ἴδια αἴσθησι ποὺ τρῶνε τὰ ἐγχώρια. Οἱ ἀφελεῖς φιλόλογοι τῆς πατρίδας μου, διδάσκοντες τὸν Ἐπιτάφιο στὰ Ἑλληνόπουλα, τὰ παρακινοῦν νὰ γίνουν καλοὶ πατριῶτες, νικητῆς, γιὰ νὰ τρῶνε ἀνανάδες, μπανάνες καὶ ἀβοκάντο τόσο εὐκόλα ὅσο τὶς ἐλιές καὶ τὰ σῦκα τοῦ χωριοῦ τους!

Βλέπουμε λοιπὸν πόσο σχετικὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας τῶν παραιμένων τοῦ κατακλισμοῦ μετὰ τὴν Ἱστορία τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος καὶ ὅλων τῶν αἰῶνων τῆς ἀνθρωπότητας. Ὅλος αὐτὸς ὁ βαρύγδουπος μῦθος τοῦ ἀστικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ τὸν ζοῦμε στὶς μέρες μας, εἶναι ἕνας μῦθος τραγικός, ποὺ κοστίζει τὴν ἀπώλεια τῆς εὐτυχίας σὲ δισεκατομμύρια ψυχές. Καὶ εἶναι μῦθος γιὰτὶ οἱ ἀνθρωποὶ τὸν πιστεύουν χωρὶς νὰ ἐπαληθεύεται. Εἶναι καθαρὴ μάταιη πίστη.

Ἐτσι καὶ ὁ χορὸς τῶν Θηβαίων στὸ δρᾶμα «Οἰδίπους τύραννος», ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι ἐγίναν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν θαυμαστὸν Οἰδίποδα, ἐνίωσε νὰ συντρίβεται ὁ μῦθος τῆς εὐδαιμονίας του, δηλαδὴ νὰ διαφεύδεται ὁ μῦθος τῆς ἀστικῆς ζωῆς του μετὰ τὸν καλὸν ἄρχοντα κ.λπ. καὶ φωνάζει: «Εἰ ταῦτ' ἀνεκτὰ, τί μάταν χορεύω;» (Ἄν αὐτὰ εἶναι ἀνεκτὰ [ἐννοεῖται ἀπὸ τοὺς θεοὺς], γιὰτὶ μάταια χορεύω!)

Ἑλλην λόγος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

ντας ποτὲ τὴν θεϊκὴ του πνοή, ἀναζητοῦσε συνεχῶς καὶ μετὰ ὅλες του τὶς δυνάμεις νὰ ἀνέβῃ, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν δημιουργό του. Ἀναλόγως βεβαίως τῶν ἰδιαιτέρων καταβολῶν καὶ τῶν ἐπιμέρους ἀντιλήψεων τοὺς οἱ ἀνθρωποὶ ἀναζήτησαν μετὰ διαφορετικὸν τρόπο τὸν Θεό: Οἱ Ἑβραῖοι λ.χ. τὸν περίμεναν μετὰ «σημεῖα», μετὰ θαύματα («σημεῖον αἰτιούσι»), ἐνῶ οἱ Ἑλληνες, ὡς φιλόσοφοι, τὸν ἀναζητοῦσαν μετὰ τὴν σοφία τους («σοφίαν ζητοῦσι»), καὶ προσπαθοῦσαν μετὰ τὸν ἐνδιάθετο λόγο, τὴν λογικὴ καὶ τὴν σκέψη τους, καὶ μετὰ τὸν ἔναρθρο, τὸν ἐκπορευόμενον λόγο, μετὰ τὶς λέξεις καὶ τὰ λόγια, νὰ τὸν προσεγγίσουν, ὅσο μπορούσαν. Τὸν ὀνόμασαν «ἀγαθὸ», «ἀρετῆ», καὶ προσδιόρισαν καὶ τὰ συστατικὰ τῆς μέρη, τὸ «ὄσιον», τὸ «ἀληθές», τὸ «δίκαιον», τὸ «σῶφρον», «τὸ «ὠραῖον». Ἀνθρωπίνως ὅμως δὲν μπορούσαν νὰ φτάσουν παραπάνω. Καὶ τότε, ἀνταποκρινόμενος στὴν ζήτησή τους, κατέβηκε ὁ Θεὸς Λόγος καὶ τοὺς ἀποκαλύφθηκε ὡς πρόσωπο πλέον, ὡς ὁ ὄσιος, ὁ ἀληθής («ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια»), ὁ δίκαιος, ὁ ἐνάρετος, ὁ ὠραῖος, ὁ ἀγαθός.

Ἐναν τέτοιον σταθμὸ τῆς συναντήσεως αὐτῆς μᾶς περιγράφει ὁ Ἰωάννης, στὸ Εὐαγγέλιό του, στὸ 12^ο κεφάλαιο. «Ἦσαν δε τινες Ἑλληνες» ποὺ ἀναζητοῦν νὰ δοῦν τὸν Κύριο καὶ μεσολαβοῦν στοὺς ἐπίστους Ἑλληνες μαθητῆς του, στὸν Φίλιππο καὶ στὸν Ἀνδρέα, γιὰ νὰ συναντήσουν τὸν Χριστό. Καὶ τότε ὁ Κύριος εἶπε: «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Μὴν βιαστοῦμε νὰ βγάλουμε τὰ συμπεράσματά μας. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἐρμηνεύει στὴν συνέχεια ὅτι ἐὰν δὲν πέσει ὁ σπόρος στὴν γῆ καὶ δὲν σαπίσῃ, τότε δὲν θὰ φέρῃ καρπὸ. Ἀναφέρεται φυσικὰ στὸ σταυρικό του πάθος καὶ στὴν Ἀνάστασή Του, διότι ἡ σκηνὴ αὐτῆ διεξάγεται λίγο πρὸ τοῦ Πάθους. Παράλληλα, ὅμως, ὁ Χριστὸς γνωρίζει πολὺ καλά ὅτι ἡ συνάντησι αὐτῆ τῶν Ἑλλήνων μαζί Του θὰ εἶναι καρποφόρα, διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Χριστὸς, θὰ δοξασθῇ (δόξα=φανέρωσι), θὰ φανερωθῇ σ' αὐτοὺς ποὺ τὸν ζητοῦσαν περισσότερο, στοὺς Ἑλληνες, ὄχι ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴ ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ζήτησι, διότι οἱ Ἑλληνες ὑπῆρξαν ἀέανοι ζητητῆς καὶ ἐραστῆς τῆς σοφίας-φιλόσοφοι. Τώρα πλέον ἡ σοφία τοὺς ἀποκαλύπτεται ἐνσαρκωμένη στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου, γιὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δική τους ἀνθρώπινη σοφία.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ (Θεοῦ Λόγου) συναυροῦνται-συνενώνονται ὅλες οἱ ἐπιμέρους ἀρετῆς ποὺ ἀναζητοῦσαν οἱ Ἑλληνες σοφοί, οἱ φιλόσοφοι, ὥστε «τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός». Ἐκεῖνος εἶναι τὸ «ἐν» καὶ «τὰ πολλὰ» τοῦ Πλάτωνος: κατέχει ὅλη τὴν ἀρετὴ ἀλλὰ δι-αθέτει καὶ τὶς ἐπιμέρους ιδιότητῆς τῆς, εἶναι ἀγαθός ἀλλὰ καὶ ὄσιος, δίκαιος, ὠραῖος, εἰρηνικός, φιλάδελφος καὶ πρὸ πάντων ἀγαπητικός.

Ἐξ ἄλλου καὶ οἱ μαθητῆς Του ἐπιλέγονται ἀπὸ ἕναν χωρὸ, τὴν Γαλιλαία, ποὺ ἀποτελεῖ χοάνη ποικίλων ἰδεῶν καὶ ἐπιδράσεων, καὶ μάλιστα ἑλληνιστικῶν. Βρισκόμαστε ἄλλωστε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὅλα τὰ κέντρα τῆς Ἀνατολῆς (Αἴγυπτος, Συρία, Παλαιστίνη) ἔχουν ἐξελληνισθῆ καὶ ἡ γλῶσσα ποὺ κυριαρχεῖ σ' αὐτὴν τὴν τεράστια κοσμοκρατορία εἶναι ἡ Κοινὴ Ἑλληνικὴ.

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

*Ἀπὸ τὴν εἰσήγησι στὴν Σύσκεψη γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, Αἴθ. Ἐπάλλξεις, 17.10.2021